Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 250

28 Nisan 2003 - Fincanın İçindekiler

- İştee Operaaa! ... Selcan Lafçı
- İki elit bir zenzi ... Mustafa Uyal
- Ezgili Şiirler Ressamı Olmak ... Sevin Aydınoğlu

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Gereksiz Bilgiler, Kahvenin Yanında, Biraz Gülümseyin, Birlikte Oynayalım, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Editör'den : Hoşgeldin Bahar...

İyi haftalar olsun hepimize,

Güzel bir hafta sonu geçirebildik sonunda. Bol güneşli, ılık bahar günlerini ne de çok özlemişiz. Bostancı sahilini dolduran yediden yetmişe insanların oluşturduğu kalabalık, bulduğu yeşilin üzerine yayılıp mangal eşliğinde rakılayanlar, parkları dolduran çocuklar, hepsi özlemle bugünleri bekliyormuş meğer. Ya o meyva vermeye eğilimli pırtlak, çiçeklerini açmış erik, kiraz ağaçlarına ne demeli? Hoşgeldin be bahar, artık gitme olur mu?

Sevgili Enişte'nin organizasyonuyla Cumartesi gecesini coşkulu, neşeli hoşsohbet halde geçirdik. Az sayıda da olsak, 1.yıl pastamızdan balığımıza kadar herşey bir numaraydı. Çok daha güzellerini daha kalabalık katılımla gerçekleştirmek dileğiyle bitirdik geceyi. Özellikle Ankara'dan gelip aramıza katılan dost kahvecilere bir kez daha gönülden teşekkür ediyorum. Bir toplantıyı da Ankara'da yapmak farz oldu artık.

Daha önce sözünü ettiğim pdf formatındaki "KAHVE MOLASI" versiyonuna bugünden itibaren başlıyorum. Özellikle internet bağlantıları sadece posta ile sınırlı olan kahvecilerin HTML formatını eksik görmelerinden kaynaklanan bir sorunu böylece halletmiş oluyoruz. Yaklaşık 250-300KB civarında tutan dosyayı dileyenlere postalayacağım. Bu konudaki isteklerinizi bana iletirseniz sevinirim. Ancak sitemizde herdaim indirilmeye hazır ve nazır olarak bekleyecekler. Eski sayılarımızdan isteklerinizi de bildirirseniz, aynı şekilde pdf dosyası halinde gönderebilirim. Zaman içinde belki tüm eski sayılarımızı bu formata çevirir ve eksiksiz şekilde bir arşiv oluşturabiliriz. Elektronik yayıncılığın tüm olanakları kullanmalıyız öyle değil mi?

Bir adım öne çıkıp yazdığı güzel yazısını bizlerle paylaşan Sevgili Sevin'e aramıza hoşgeldin diyor ve sizleri kahvelerinizden birer yudum alıp aşağıya doğru yavaş yavaş inmeye davet ediyorum.

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

ISSN: 1303-8923

ABONE FORMU

email@adresiniz

ABONE OL

ABONELiKTEN AYRIL

HTML TEXT

GÖNDER

Önerir misin?

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

ÜÇ NOKTA
Anlam Platformu

www.
pcakademi
.com

Medyatik : Selcan Lafçı

İştee Operaaa!

Operaya gittim. İlk kez. Bir arkadaşım bilet aldığını ve cumartesi günü saat 15.30'da AKM'nin önünde olmamı söyledi. Aslında çok gürültülü olmaması koşuluyla müziğin her türünü severim. Ama opera müziğine alışık değilim. Onun için beğenip beğenmeyeceğimi tahmin edemiyordum. La Traviata, Figaro'nun Düğünü ya da Carmen gibi kulağımın bildiği müziği severek dinlerim. Philadelphia filminde Tom Hanks'in serum askısı elinde, dans ederken dinlediği aryadan ben de zevk aldım. Hele Beşinci Element filminin sonlarındaki şarkıya bayıldım. Yine de acaba sıkılacak mıyım endişesiyle girdim AKM Büyük Sahne'ye. Beni ilk şaşırtan salonun tamamen dolu olmasıydı. Ben gitmiyorum ya, bu salonların boş kaldığını sanırdım. Meğer biletler günler öncesinden bitiyormuş. Operanın ilk sürprizi bu oldu bana.

Arkadaşım program kitapçığını verip, birinci perdenin öyküsünü okumamı istedi. Oyun başladığında sözleri anlamayacağım için öyküyü bilmem gerektiğini söyledi.

Rus besteci Borodin'in Prens İgor operasıydı gittiğim.

Önce orkestra şefi geldi, ciddiyetini bozmadan salonu selamladı, işaretini verdi ve perde açılmadan orkestra müziğe başladı. Gerçekten etkileyici bir giriş müziğiydi. Derken perde açıldı, oyun başladı. Sanatçılar Rusça okuyorlardı. Kadro oldukça kalabalıktı. Çok sayıda çocuk da vardı sahnede. Dikkat ettim koronun söylediği tüm şarkılara eşlik ediyorlardı. Özellikle şarkıların koro tarafından seslendirildiği bölümler çok iyiydi. Opera temsillerinde koro, kamu vicdanının sesini yansıtırmış. Bu oyunda da halkın sesi olarak koro hep vardı. Tek kişinin duygu ve düşüncelerini anlattığı bölümlere ise arya denirmiş.

Salonda, bana normal gelen ama arkadaşımı şaşırtan bir yenilik vardı: Sahnenin üstüne elektronik bir pano koymuşlar, sözlerin, şarkıların Türkçe'si bu panodan akar yazı şeklinde geçiyordu. Bu benim çok hoşuma gitmekle birlikte, yirmi yıllık opera dinleyicisi olan arkadaşım pek memnun kalmadı. Bu arada öğrendim; operanın metnine libretto denirmiş. İlk Türk operasının sözlerini Halide Edip Adıvar'ın yazdığını da o gün öğrendim. Kenan Çobanları adlı bu operanın müziğini Lübnanlı bir besteci yapmış ve eser 1916'da sahnelenmiş. Hem sözleri hem müziği Türkler tarafından yapılan ilk opera ise Nesteren adını taşıyormuş. Librettocusu Abdülhak Hamit Tarhan, bestecisi Mehmet Baha Pars imiş.

Oyun, oğluyla sefere çıkan Prens İgor'un, ailesi ve halkıyla vedalaşma sahnesi ile başladı. Vedanın sonunda Prens İgor ve oğlu at üstünde sahneye geldiler. Kostümleri içinde atları tutan seyisler, sanıyorum görevleri sadece atları tutmak olan kişilerdi. Bugün kaçıncı kez sahnedelerdi bilemiyorum ama hala alışamadıkları bakışlarından belliydi. Atların sahnede bulunduğu süre içinde salona kötü bir koku yayıldı. Uzunca bir süre burnumuzu kapamak zorunda kaldık. Aynı durum ikinci perdede prenses deve üzerinde sahneye geldiğinde de yaşandı.

Dekorları biraz basit buldum. Daha iyi olabilirdi gibi geldi bana. Ama hareketli sahnenin olanaklarından iyi yararlanıldığını söyleyebilirim. Beş altı sene önce Londra'da, güzel bir rastlantı ile Sunset Bulvarı müzikalini izlemiş ve sahnenin kullanımına hayran kalmıştım. Salonun doluluğuna, insanların özenli giyimine, oyunculara, müziğe, salona, fuayedeki etkinliklere hepsine hayran kalmıştım. Zaten o yıl, sanırım bu müzikalin sahnede onuncu yılı falandı. İşte Prens İgor'da da prensesin meclisi topladığı sahnede olduğu gibi, pek çok kez sahnenin hareketliliğinden yararlanılmış.

Özellikle Prens İgor'un esir düşüp de eşini, çocuklarını hatırladığı bölüm çok başarılıydı. Önde Prens İgor hasret kokan aryasını okurken, arkada dekor tamamen dönerek bize uzaklarda çocuklarına sarılmış, özlemle eşini bekleyen prensesi gösteriyordu. Dekor dönüşünü bitirdiğinde yine Prens'in esir düştüğü ülkedeydik. Prensesin görünmesi ve kaybolması bir hayal gibiydi. Bunu gerçekten beğendim, Prens İgor'un özlemini hissettirdi bana.

Arkadaşım operaların genellikle iki perdeden fazla olduğunu, içinde bale bölümlerinin yer aldığını söyledi. Prens İgor iki perdeydi. İkinci perde balerinlerin dansıyla başladı. İncecik kızlar moralimi bozsa da dansları güzeldi. Hele oyunun sonuna doğru gelen baletlerin dansı büyük alkış aldı.

Kostümleri daha şatafatlı bekliyordum. Pek özenilmemiş gibi geldi bana. Örneğin prensesin giysileri çok güzelken, prensin ve halkın giysileri eh işte denebilecek haldeydi.

Genel olarak hiç sıkılmadan ve beğenerek izlediğimi söyleyebilirim. Özel Bir Kadın filminde ilk kez operaya giden Julia Roberts'a şöyle der Richard Gere: " İnsanların operayı ilk seyrettiklerindeki tepkileri çok önemlidir. Ya severler, ya nefret ederler. Severlerse her zaman severler. Nefret ederlerse takdir etmesini öğrenirler ama bu asla ruhlarının bir parçası olmaz."

Ben sevdim. Belki "15.30'da AKM'nin önünde ol!" yerine, Julia Roberts gibi bir akşam, özel uçakla Richard Gere tarafından alınıp, boynumda 250.000$'lık kolyeyle muhteşem bir salona ve oyuna götürülseydim, benim de gözlerim dolar, belki ruhumun bir parçası da olabilirdi! Şimdilik yılda iki kere operaya gitmeye karar verdim. Devlet opera ve balesinin sezon programını içeren bir broşür edindim, ilgimi çeken bir oyun olduğunda www.dobgm.gov.tr adresine girip biletimi de alabileceğim.

Hiç gitmediyseniz mutlaka bir kere deneyin.

Selcan Lafçı

Yukarı

Entel Kahveci: Mustafa Uyal

İki zenci bir elit...

Geçen hafta iki zencinin ve bir "elitin" hikayesi vardı başlıklarda.. Birisi Kofi Annan, Birleşmiş milletler genel Sekreteri yani bilinen evrenin en önemli kuruluşlarından birinin başına getirilmiş biri, bir "elit". Aslında Annan asimile olmuş, beyaz adamın sistemini çözmüş bir siyah. Amerikadan savaş öncesi polemiklerde yediği darbeleri, başında olduğu koca organizasyonun düştüğü rezalet durumu aynı eski efendilerinden öğrendiği gibi çözdü. Daha güçsüz bir muhatap bulup onu dövdü. Amerika karşısında çaresiz kalıp hala "Bizde burada bir şeyler yapmalıyız, resmin içinde olmalıyız" diye kem küm eden, Kuzey Kore'ye n'oluyo bile diyemeyen baba, Kıbrıs konusunda ise aslan kesilip iki hart hurt ile işi çözdü. Olabilir, bizler, Denktaş falan da illaki haklıyız iddiasında değiliz ama bu kadar mı tek taraflı bu işler? Neyse aynı Kofi Annan bu kez İsveçli beyaz eşini alıp tüm bu toz toprak havadayken "Girit " tatiline çıkıyor. Bu Genel sekreterin hayatın gerçekleri konusunda epey aydınlanmış olduğu konusunda hiçbir şüphe kalmadı, ne yapacağını nasıl yapacağını falan öğrenmiş...

Şimdi gelelim öğrenemeyene, İkinci zencimiz ise Pascal Nouma, Ne olursa olsun unutulmazlar arasına giren marjinal, isyankar köle Pascal.. İnsan alınıp satılan futbol endüstrisinin bir kölesi ..O da büyük bir "zamanlama" hatası yapıp bizim Amerika, Avrupa, Kürt Gruplar, Yunanlılar, Kıbrıslılar dahil herkesden sopamızı yiyip dövecek adam aradığımızda karşımıza çıktı. Pascal'ın ahlaki sınırlarının dünyanın her yerinde tartışılabileceği söylenir dururdu, tercihleri, tarzı her türlü dedikoduya malzemeydi. Ruhundaki kavga ise o kadar aşinaydı ki söze gerek bırakmıyordu. Belli bir siyah olarak Fransa'da yaralanmıştı, Türkiye'de ise 500 yıl önce ve devamında Yahudilere, azınlıklara gösterilen hoşgörü veya 1970 lerden sonra oluşan Avrupalıdır, yabancıdır ifrazatında boncuk vardır kompleksinden mi bilinmeyen bir anlayış ve sevgiyle karşılandı. Tribünlerde oturup hergün Devlet yetkililerinden başlayarak , öğretmeni, komutanı, müdürü her neyse direkt amirinde son bulan bir hiyerarşik fırça kurbanı gürüh her şeye isyan ediveren bu fütürsuz çatlak adamın eylemlerinde hergün yapmak istediklerini bulunca onun her yaptığını desteklemeye başladılar. "Helal osun sana, Pascal bizi Diskoya götür, Esrarı da çekeriz..." yollu tezahüratlar bu bence sevimli herifi iyice zıvanadan çıkardı. Pascal tutucu kesimlerin hedef adamıydı ama halkın kahramanıydı, nitekim ilk "zamanlama" hatasını yaptığında kimseye sormadan adamı asıverdiler..

Rezilliğin her birinin dizboyu olduğu bir ülkede , Cumhurbaşkanının "Küçük Turgut" espirisi yaptığı ülkede, Hırsız ve katillerin on dakikada bir çıkartılan ve çorap söküğü gibi devam eden aflarla sokağa salındığı hatta bazılarına kortejli, konvoylu kurbanlı karşılamalar yapıldığı bu ülkede bu ağır bir haksızlık ama işin başka bir yönünü de ortaya koymadan olmaz. Pascal bu ortamda en az 3 maç ceza zaten alacaktı. Bu Beşiktaş'ın Pascaldan sadece son ikisi formalite olacak 3 maç yararlanıp büyük ihtimalle ona şampiyonluk primi ve extra paralar ödeyeceği bir durum olacaktı yani idam ekonomik te olmuş oluyor, ayrıca onu zorla aldırtan ve o geldikten sonra kombine biletleri alan seyirci hala Pascalı sevdiği için de onu göndermek öyle kolay olmayacaktı. Yoksa Kokainmanlığı adli makamlarca tescilli bir antrenörü yüzyıllık bir kulübün başına Türkiyeye getiren bir yönetici grubunun çatlak Noumayı bu kadar net ve kesin harcaması öyle kolay olmazdı..

Bu kararın alınmasında çok etkili olan Hürriyet gazetesi bu hafta Kofi Annanın Girit seyahatini de yakalayarak ve bunu manşete taşıyarak çoktandır Lahmacun, Kebab, Dürüm ligi düzenleme çalışmalarından başka gazetecilik te olduğunu hatırlamış . Bundan cesaret alarak olsa gerek Fatih Altaylı da ne demekse "Elit Türkiye gündemiyle çok ilgili" diye bir yazıda Magazin meraklısı zenginlerin Ebru Gündeşin niye boşandığını daha çok önemsediğini bu kesim için bu tür magazin haberlerin Orta Doğu ve Türkiyenin sıcak gündeminden daha önemli olduğunu yazmış. Fatih Altaylı bu servetlerinin kaynağı belirsiz , çoğunun eğitim ve kültür seviyeleri kısıtlı kitleyi elit diye adlandırırken sorunun kaynağını zaten koymuş. Bunların üniversite mezunu veya yabancı dil bilgileri olması onları nasıl "elit" yapıyor ben bilemedim. Yönetici olmaları ne fark eder onu da anlamadım. Parayla kültürün yer değiştirdiği ortamlarda bunlara elit mi deniyor yani? Elit "kuvvetliler" tarafından seçilmiş anlamında seçkin olarak kullanıldıysa doğru ama çoğunluk tarafından kabul görmüş bir seçkin olarak kullanıldıysa buna itiraz ederim. Magazini bu ülkeye düstur, çapulcuları çuluna bakıp "elit" eden zihniyetin yani ne yazık ki çoğunlukla gazetecilerin bu takımı teşhir etme zannıyla yücelttiklerini bilemedikleri aşikar. Yıllarca tüm çalışmalarına ve kültürel birikimlerine rağmen onurlu duruşları nedeniyle "bir yere varamayan" esaslı gazetecilerin 1983 sonrasında aralarına karışan "kiralık" kalemlere meydanı kaptırmaları aslında facianın kendisi oldu. Bu elit denilen yeni zenginlere yaklaşmayı ve onların sofralarına konuk olmayı marifet zanneden , bu ülke borç parayla ayakta dururken, Chateau Margaux şarap içtiğini, Calvin Klein don giydiğini iftiharla yazan gazetecilerin özellikle Pazar günleri caf caflı köşelerinde yazdıkları bu tür yazıların Türk halkını Pascal Nouma'nın eli bir tarafında duruşundan daha az yaraladığını kim söyleyebilir?

Bu yazısıyla klavyemize düşen ve kişisel olarak duruşunu beğendiğim Fatih Altaylı izlediğim kadarıyla çok iyi bir baba ve yazdıklarının onda birinde samimiyse çok yakında köşesinde Türkiye'deki eğitim sisteminden bahsetmek zorunda kalacak. İyi ama imkanları kısıtlı bir babanın kendi "kuzusunu" eşit şartlarda okula gönderemeyince hissettiklerine, kendisi bu sıkıntıda olmasa bile, tercüman olmak zorunda kalacak. Bugün Devlet okullarında 55-60 kişilik sınıflarda eğitim gören çocukların hiçbirisi o "elit" kısımdan değil. Elit dediği kitlenin çocukları minimum altı bin Amerikan doları karşılığı çağdaş okullarda 15-20 kişilik sınıflarda okuyor.Gazetelerimiz yıllardır normal okullarda istenen kayıt harçlarına takarlar, o okulları biraz daha iyi hale getirmek o sınıflara tıkıştırılan çocuklara daha iyi bakabilmek için gerekli olan üç beş kuruşu toplamak için yapılan bu yanlış ama doğruyu teşhir ederler. Aynı semtte iki okul arasında elli yıl fark yaratıldığını kimse söylemez. Küçük bir kalbin karşıdaki okulun kapalı spor salonu, tiyatro salonu, bilgisayar laboratuarlarını duyunca nasıl burulacağını yazmazlar.Fırsatlar nasıl? Eşit di mi? Yarın bu üniversite dahil okulları, semtleri keskin çizgilerle ayrılmış iki kitle ilk önce nerede karşılaşacak biliyor musunuz ? Karşılaşınca ne olacak tahmin edebiliyor musunuz? Belki Kızlar Hizmetçi, Ev hanımı olarak belki Avrupa da biri Kaçak müflis işadamı hanımı diğeri kaçak işçi olarak karşılaşır. Belki hiç karşılaşmazlar. Bir ihtimal Askerde karşılaşacak olan erkekler eğer paralı askerlik sisteme iyice girerse,Kızlar gibi belki hiç karşılaşmazlar.

Bugün fakiri, imkanları kısıtlı olanı vebalı gibi ayırıp iyice dibe vurması için elinden geleni yapan "elit" bu sistemin böyle kalacağını mı düşünüyor ve onların "elit medyası" yarın oluşacak nefret ortamında demokrasi adına ahkam keserek köşelerde Türban ve Şarap füzyonu konulu yazılarına devam edebileceğini mi düşünüyor acaba? Karamsar mıyım ne? Bilmem ama "elit" olmayıp zenci olmayı tercih edebileceğim bir zaman dilimi yaşıyorum o kesin...

Mustafa Uyal

Yukarı

Şimdilik Misafir Kahveci : Sevin Aydınoğlu

Ezgili Şiirler Ressamı Olmak

Bu krizin bana bir tek yararı oldu, işsiz kalınca şiirlere geri döndüm. Gördüm ki bir çok şiir beni daha ilk dizeden kaçırıyor. Şiir yazmaksa dünyanın en zor işlerinden biri. Yine de şiir üzerine kafa yormaktan alı koyamıyorum kendimi.

Sözcüklerin içine ezgiler gizlemek sonra bir de üzerine yaşamın renklerini katmak ve onları hem dinlenen hem izlenen şiirler haline getirmek müthiş olur diye düşünürüm hep. Anımsar mısınız o eski müzik kutularını? Kurup bırakırsınız kendinizi bir şölene. Balerinler, ışıklar, hoş bir ezgi. Şiirler de öyle olmalı, (toplumsal mesajcılar kızmasın, toplumsal mesaj bile verirken öyle olmalı), okunmaya başlandıklarında, bırakmalısınız kendinizi o şölene daha ilk dizeden.

Bazı şiirler iyi gelir insana, iyileştirir sizi. Bazıları da hiç gün yüzüne çıkmamalıdırlar, oldukları yerde kalmalıdırlar. Çünkü çok duygusal, çok kendine acıyan, çok içe dönük şiirler "ağda gibi" (Ters Köşe'den arakladım) yapışırlar insanın eline yüzüne, soğuturlar insanı şiirden. Bu şiirler yüzünden bir çok insan ve özellikle günümüz gençleri şiir sevmiyorlar. Suç onların değil de şiirlerindir belki.

Ben en çok biraz muzip şiirleri severim, biraz içinde şarkı biraz da renk olmalı mutlaka. Sonra şaşırtmalı insanı ya da birden kendi söylemek istediğin ama bir türlü sözcüklere dökemediğin bir duyguyu orada bulmalısın ve bağırmalısın; "evet işte bu!". Nazım Hikmet bu yüzden Dünya'nın ozanıdır. Orhan Veli en muzip şairlerdendir. Sonra Bedri Rahmi Eyüboğlu benim baş ucu şairimdir, Tanrı'ya yazdığı mektupların tadına doyum olmaz, ya Karabiber şiiri;

"İzmir'de bir ağaç gördüm
Adı karabiberdi karabiber
Yaprağının ucunu ısırdım
Tadı karabiberdi karabiber.

Bir yaşıma daha girdim
Biber dediğin tuzluğa yaraşır
Fidesi olur fidanı olur
Bir çınar boyunda karabiber
İnsanın başı döner"

Bu şiir daha devam eder. Ya Ülkü Tamer'e ne demeli, öyle muzip ve öyle şaşırtıcıdır ki, şiir sevmeye mecbur olursun. Refik Durbaş'ın "Çaylar Şirketten" kitabı çıktığında elimizden bırakamamıştık, ders kitaplarımızın arasında o da üniversiteye devam etmişti bizimle.

"Sevdamın ana yurdu gece
Seni seviyorum Ece"

diyen otobüs muavininin arabesk dünyasından doğmuştu o şiirler. Çoğumuz "Ece" koyduk kızlarımızın adını.

Öğrencilikten iş hayatına geçtiğinizde, işiniz de yazmakla ilgisiz bir konuda ise şiirleriniz başlar birer birer çekilmeye, yerini bir sürü başka kaygılara bırakır. Coşkularınız azalır, güçsüzleşir ve içinizde sadece yazılamayan şiirlerin ve öykülerin ince bir sızısı kalır.

80'li yıllarda İzmir'de gençliğini yaşamış olanlar bilirler, öğrencilerin dolaştığı mekanlarda hep rastlanan bir şair vardı, çantasında, kırmızı harflerle "şiir yazarı şair" yazardı ve yüzlerce minik kağıt üzerine yazılmış şiirler taşırdı o çantanın içinde. Onun şiirleri ilk gençlik aşklarımıza eşlik ederdi, size şöyle bir bakar ve şiirli manilerini söylemeye başlardı. İşi buydu onun, sokak müzisyenleri gibi o da sokak şairiydi. O zamanlar gizlice küçümsediğimiz "Şiir yazarı şair" aslında sevdiği işi yapan mutlu bir adammış meğer.

Zordur Ezgili Şiirlerin Ressamı olmak, ama yine de onlar;

Ölümsüzlüğü arayan
Gılgamış gibi düşerler yollara,
Yıllar kat ederler, yollar eskitirler,
Duymak için bir sözcüğün tınısını,

Dinsel bir törendir
Dinlemek yaşamı.
Tıpkı bir ayinde gibi,
Onun içinde akan bir nehir gibi,
Ona renkleri veren ışık gibi.

Rilke'nin şu sözleri çok hoşuma gider; " Sevdalar yaşayacaksınız, uzun yolculuklara çıkacak, kentler göreceksiniz, büyük acılar çekecek, sevinçler duyacaksınız ancak ondan sonra gerçekten değerli beş on dize belki kendini size verir."

Renkli, ezgili ve muzip şiirlerlerle kalın.

Sevin Aydınoğlu

Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not: *Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_96.asp

Devamı var

Yukarı

Dost Meclisi

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır.
Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.217** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

KÜÇÜK HİKAYE

Günahların bağbozumuydu şiir
Denizin ırmak olup aktığını görmüştü gözlerim.
Günah kemale ererdi yatağında bunu bilirdim
İhanetim yasak sevim cinnetim.

Saçlarında ilk rüzgar kokusu
Sulara karışır su olurdu, susuzlukta tuz, denizin
bedenini tatmış bedenin
Gözlerin alıcı kuş bakışlı.
İlk rüzgar, koku, deniz, güneş, tuz...
Gel
Seninle yüreğim okyanusa uyanıyor.

Nuran HARİRİ

<#><#><#><#><#><#><#>

SELAM

Çınar serili yol
(yaprak elbette)
Soprano bülbül
Yeşil gölet
Duaya durmuş kavak
(çıplak elbette)

Dağ
Beyaz kağıda çekerken
Yalvaçlığımı
Uçak sesi

Suyun ince dalında
Kış güneşi
Suyun akışı
Çimene değdi

Çavlan vurdu taşa
Köpürdü
Çiçek açtı
İçime dinelen bahar
Saklı suyu buldum.
Sana selam ederim.

Nuran HARİRİ

Yukarı

Gereksiz Bilgiler : Derleyicibaşısı Bahçıgöz

Gereksiz Bilgiler, Gereksiz İşler..

Arkadaşım Cenap'a uğramıştım, o anlattı.. Galiba bir tanıdığının tanıdığıymış adam. Uzun yıllar doğru dürüst okumamış, her seferinde 'Benim dayım var, o ölünce büyük miras kalacak nasılsa.. okumaya gerek yok' dermiş herkese. Sonunda gerçekten ölmüş dayı bir gün, ve gerçekten de çok çok büyük bir miras kalmış bizim hayta beye.. Gel zaman git zaman, rantiye olarak yaşamaktan utanır olmuş anlaşılan, her yerde 'Ne iş yapıyorsunuz?' diye soranlara, kem küm etmekten sıkılmış ve sonunda bu sorunun kendisine sorulmasını engelleyebilmek amacıyla bir kartvizit bastırmış. Dediğine göre, bu kartviziti bastırttıktan sonra artık insanlar bu soruyu sormaz olmuşlar. Şöyle yazıyormuş kartın üzerinde, 'Bilmem Kim, Balkanlar üzerinden gelen soğuk ve yağışlı hava Türkiye genel düstribütörü'

Gördünüz mü, adam ne de güzel bir meslek bulmuş kendine.. Ben de gerçi zaman zaman, çok parasız ve çaresiz kalırsam eğer, SATILK ve SATLIK yazan yerler için 'I' harfi ithalatı yapsam, köşe olabilirim diye düşünmüşümdür .. Ya da Sandaviç, Sandeviç, Sandoviç, Sandöviç ve benzeri tabelaları tashih işi yapabilirim, bundan da bir hayat kazanmak mümkün olabilir gibi gelir.

Madem ki laf sandviç'ten açıldı ve madem ki 'gereksiz bilgiler' köşesi editörlüğü yapmaktayım ben, sandviç lafının nereden geldiği ile ilgili şu açıklamayı yaparak noktalayalım yazıyı;

Sandviç, bir ingiliz soylusunun adı. Lord idi hatırladığım kadarıyla, Bu ingiliz asili, hastalık derecesinde satranç meraklısı, ve oyun sırasında karnı acıksa bile, masadan kalkmak istemiyor bir türlü.. İşte bu nedenle, oyun sırasında atıştırmak için, kendisine ekmek arası peynir domates vb bazı kolay yenebilir şeyler hazırlıyor hizmetkarlar. İşte bugün tüm dünyada bu isimle anılmakta olan sandviç lafı, bu bir zamanların İngilteresinde yaşayan satranç meraklısı Lord Sandwich'in adından alıyor kaynağını.

aaltan@superonline.com

Yukarı

Kahvenin Yanında: Elif Şeref Artun

PORTAKALLI TATLI

Önce şurup...
4 portakalın suyu
Kabuklarını atmayın. Rendesi lazım.
6 yemek kaşığı toz şeker
Rendelediğiniz kabukların yarısını, sıktığınız portakal suyunu ve şekeri karıştırın. Bir iki taşım kaynattıktan sonra soğumaya bırakın.

Şimdi hamur...
3 yumurta
7 yemek kaşığı toz şeker
7 yemek kaşığı un
1 paket vanilya
1 paket kabartma tozu
Rendelenmiş kabukların kalan yarısı

3 yumurta ve şekeri kısık ateşte bir tencerede birkaç dakika hızlı hızlı karıştırın. Ocaktan alın. İçine un, vanilya, ve kabartma tozunu ekleyin. Yağladığınız tepsiye hamuru dökün. Tepsinin küçük kalmamasına, hamurun çok kalın kaçmamasına dikkat edin. 180 derece fırında 30-35 dakika üzeri pembeleşene kadar pişirin. Fırından çıkarır çıkarmaz soğuk şurubu dökün. Bir süre soğumasını bekleyin. Buzdolabında da soğuttuktan sonra servis yapabilirsiniz.
Afiyet olsun...

Tarifi yazdırmak için tıklayın (Siteye yönlendirilecek, basımı oradan gerçekleştireceksiniz.)

Yukarı

Biraz Gülümseyin

SİYAH BEYAZ KÖPEKLER

Yaşlı Kızılderili reisi kulübesinin önünde torunuyla oturmuş, az ötede birbiriyle boğuşup duran iki köpeği izliyorlardı. Köpeklerden biri beyaz, biri siyahtı ve on iki yaşındaki çocuk kendini bildi bileli o köpekler dedesinin kulübesi önünde boğuşup dururlardı.

Dedesinin sürekli göz önünde tuttuğu, yanından ayırmadığı iki iri köpekti bunlar. Çocuk, kulübeyi korumak için biri yeterli gözükürken niye ötekinin de olduğunu, hem niye renklerinin illa da siyah ve beyaz olduğunu anlamak istiyordu artık. O merakla sordu dedesine. Yaşlı reis, bilgece bir gülümsemeyle torununun sırtını sıvazladı.

"Onlar" dedi, "Benim için iki simgedir evlat."

"Neyin simgesi" diye sordu çocuk.

"İyilik ile kötülüğün simgesi. Aynen şu gördüğün köpekler gibi, iyilik ve kötülük içimizde sürekli mücadele eder durur. Onları seyrettikçe ben hep bunu düşünürüm. Onun için yanımda tutarım onları."

Çocuk, sözün burasında, mücadele varsa, kazananı da olmalı diye düşündü ve her çocuğa has bitmeyen sorulara bir yenisini ekledi:
"Peki, sence hangisi kazanır bu mücadeleyi?"

Bilge reis, derin bir gülümsemeyle baktı torununa:
"Hangisi mi evlat? Ben hangisini daha iyi beslersem!"

:: denizce.com ::

<#><#><#><#><#><#><#>

Burun özürlü kedicik!?..

Yukarı

Birlikte Oynayalım : Presented by Enishte

Bu kez çok daha rahat geçti oyunumuz, öncelikle tüm katılımcılara teşekkürler.. Yanıtım :

KALIP - KALIN - YALIN - YALAN - YABAN - SABAN - **SABUN**

şeklinde olup benzer çözümü sunan birçok dostuma teşekkürler.. Ancak; Enişte'ye NANİK olarak :

KALIP - KALIN - KALAN - KABAN - SABAN - **SABUN**

çözümü ile 1 hamle daha kısaltan sırasıyla Deniz Şevki KAYABAY'a ALTIN, Engin ESEN'e GÜMÜŞ ve Sinem GÖĞDÜN'e BRONZ madalyalarını sunuyorum.. Alkışlarım aynı zamanda eşit hamlede çözüme giden ve yine NANİK yapabilenlere : Berrin CERRAHOĞLU, Hasan RIZA, Şemsi YILDIRIM, Cem L.ASLAN, Erdoğan GÜLBOY, Elvan GÖÇMEN, Sevin AYDINLIOĞLU ve Ayşe Nur DOKSAT'a...

Yeni Soru : 4 - Şu KÖPEK'e bir KEMİK verelim de sevinsin gariban :-)

KÖPEK - ..1.. - ..2.. - ..3.. - ..4.. - ..5.. - ..6.. - **KEMİK**

asesen@turk.net

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://kulturel.kolayweb.com/index.htm
...Okaliptüs yaprakları bir dizi tıbbi etkiye sahiptir. Yapraklar eterik yağ içeririler. Bu yağ birçok hayvan için öldürücü nitelik taşıyan kimyasallar taşır. Buna karşın koalanın karaciğeri bu maddenin zehrini tesirsiz hale getirir. Koalaların sahip oldukları karakteristik kokunun da kaynağı bu yağdır. Tüm vücuda sürülen yağın bir kısmı uçmakta bir kısmı ise vücut içine girmektedir. Böylece hayvanın vücuduna musallat olan parazit haşereler kürk içerisinden yere dökülür....

http://www.yugop.com/ver3/stuff/03/fla.html
Dünyanın en ucuz dijital saati. Adam biraz yorulsa da değiyor vallahi.

http://www.thehungersite.com/cgi-bin/WebObjects/CTDSites
Her tıkladığınızda bir aç çocuk doyuyor. Üşenmeyin ve gidin. Tıklama karşılığında elde edilen gelirde sizin de tuzunuz olsun.

http://laacz.lv/f/swf/hestekor.swf

Sayfa açıldığında ekrana gelen dört at'a sırasıyla tıklayın. Hoş bir sürpriz sizleri bekliyor.

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Printable Notebook v1.4 [589k] W9x/2k/XP FREE
http://barbus.biz/products/pnb/barbus-pnb.zip
Kendinize ait düzenleyip, basabileceğiniz bir küçük not deftreine ihtiyacınız varsa bu ufak programı kullanabilirsiniz. Sınırsız sayıda not defteri yaratabiliyor ve değişik field'ler tanımlayarak kullanabiliryorsunuz. Ayrıntıları görmek için yükleyip denemenizi öneririm.

Yukarı